

Haftalık Kulüp Bülteni

K.R. RAVINDRAN

U.R. Başkanı 2015-16

Canan ERSÖZ

U.R. 2430. Bölge Guvernörü 2015-16

Firuz Harbiyeli

3. Grup Guvernör Yardımcısı

Hüseyin MURSAL (Başkan)
Süleyman ÇOLAKOĞLU (Asbaşkan)
Okşan HALEFOĞLU (Kulüp Sekreteri)
Macit BİLEN (Sayman)
Süleyman UÇAR (Üye)
Sine AKILLI (Üye)
Ertuğrul DOĞANLILAR (Üye)
Ayla ÖZAT (Üye)
Sevcan KAVAK (Üye)

Adres: İnönü Cad. Önen Psj. Antakya / Hatay

Tel/Faks: (326) 2163234

E-Posta: defnerotary@hotmail.com

WEB: www.defne-rotary.org

Toplantı Yeri, Günü, Saati: Antakya Şehir
Kulübü, Salı, 20.00

TOPLANTI BİLGİLERİ

TARİH	: 21.06.2016
TOPLANTI SAYISI	: 1020
BÜLTEN SAYISI	: 50
YER	: Şehir Kulübü
KULÜP ÜYE SAYISI	: 45
İLK GELEN ÜYEMİZ	: Mehmet Özbirecikli

MUTLU GÜNLERİMİZ

- 11 Haziran - Mehmet Özbirecikli'nin oğlu Dünder Emre Özbirecikli'nin doğum günü
- 12 Haziran - Necva Bermede'nin oğlu Halit Emre Kavlak'ın doğum günü
- 15 Haziran - Erdal Miskioğlu'nun kızı Meltem Miskioğlu'nun doğum günü
- 21 Haziran - Ayla Özat'ın eşi Ayhan Özat'ın doğum günü
- 21 Haziran - Tülay-Cem Mertayak'ın evlilik yıldönümü

KONUKLARIMIZ

- ✓ Aykut Özbuğday'ın çocukları Sarp ve Doruk
- ✓ Sine akıllı'nın kızı İnci Lara
- ✓ Hüseyin Mursal'ın kızı Lara

BAŞKANIN MEKTUBU

*HÜSEYİN MURSAL
DEFNE ROTARY KULÜBÜ
2015-16 DÖNEM BAŞKANI*

Sevgili Dostlarım,

Eşimle beraber, etkinliği çok, eğlenceli ama en önemlisi aramızdaki dostluk bağlarını güçlendiren bir dönem yaşamaya ve yaşatmaya çalıştık. Sizlerden gelen desteklere çok teşekkür ediyorum. Unutmayın, “Hepimiz tek kanatlı melekleriz, ancak birbirimizi kucakladığımızda uçabiliriz.”

Rotaryen sevgi ve saygılarımla.

GÜLÜMSEMEK İÇİN

Serkan ALTUNİĞNE

PENGUEN

f/penguendergisi

t/penguendergi

o/penguendergi

TOPLANTIMIZ

Hangi yaşta olursak olalım hepimizin hayattan öğrendiği bir şeyler vardır. On yaşındayken öğrendiklerimiz kırk yaşına göre oran olarak daha az değildir. Marifet öğrenmekte ya da öğretende değil, öğrenilenlerin uygulamasındadır. Hayata pozitif bakmak, aldığımız dersleri bir daha yaşamayacağız demek değildir. Başımıza aynı şey geldiğinde davranışımızı değiştiriyorsak o zaman öğrenmişiz demektir. Ama birçoğumuz “bu defa farklı olacak” diye ümit eder. Oysa olayları farklı yapan bizim davranışlarımızdır.

Davranışlarımız değişmeden hayatımızın değişmesini bekleyemeyiz.

Dişimizi fırçalamaz “şeker çürüttü” deriz. Kredi kartımızla kazandığımızdan fazlasını harcar, düzeni, patronu, ekonomiyi suçlarız.

Dersimiz çalışmaz “hoca taktı” diye söylenir, filme dalıp geç yatar “saat neden çaldı” diye kızarız. Kendi seçimlerimizle hayatı yaşar, hayat bize verdi deriz.

Davranışlarımızı yöneten bakış açımızdır. Yani hayatımızı bakış açımızla yaşar, anlamlandırır ve yönetiriz. Kendimizi nasıl görüyorsak, başkaları için o olduğumuzu düşünürüz. Olayları nasıl anlamlandırırıyorsak gerçek bu sanırız. Oysa gerçek objektiftir yani nötrdür. Bu yılın 2016 olduğu bir gerçektir, oysa iyi bir yıl mı kötü mü olduğu bizim bakış açımızdır. Sınıfta kalmak gerçektir ama bunun şanssızlık mı bir fırsat mı olduğu gerçek değildir. Yirmi yaşında doğru sandığımız şeye kırk yaşında yanlış diyebiliriz. Aşık olduğumuz birinden bir süre sonra nefret edebiliriz. Olaylar bizim onlara verdiğimiz anlamlar kadar etkiler bizi. Hayatımızdan şikayet ediyorsak bu sadece bizim bakış açımızdır. Seçimlerimizi bakış açımız belirler. Kendi yapabileceklerimizi göz ardı edip, şikayet etmeyi ve kurban rolünde olmayı seçebiliriz.

Milton Erickson, çocuk felci geçirmiş ve hayatının uzun yıllarını yatalak geçirmiş bir insan. Sadece gözlerini hareket ettirebiliyordu. Ancak O bunu bir fırsat olarak değerlendirdi. Yıllarca insanları izledi, gözlemledi ve inceledi. Sözsüz iletişim ve beden dili konusunda keşifler yapmaya başladı. Öğrenme süreçlerinde bilinçaltının gücünü keşfetti. Kendine yürümeyi öğretti ve bunu o günlerde emekleyen kız kardeşini izleyerek yaptı. Erickson çocuk felci hastalığına “insan davranışı konusundaki en iyi öğretmenim” derdi. O, bir kader kurbanı olmayı seçmedi ve dünyanın en iyi davranış bilimcisi ve iletişim uzmanı oldu.

Oysa birçoğumuz harika kaslarımız ve gücümüz olduğu halde koşabileceğimize bile inanmayız. Kendi hayatımızı yönetme gücümüzü inkar ederek, kendi kendimizi felç ederiz. Sonunda gerçekten yürüyemez hale geliriz. İnançlarımızı gerçek sanır, bir süre sonra hayatımızın gerçeği haline getiririz.

İnsanlar olaylara verdikleri anlamın hayatının anlamı olduğunu bilmeden yaşarlar. Bir insan düşüncede neyse, davranışta da odur. Güzel olduğuna inanmayan bir kadın, sırmalı kaftan giyse kendini beğenmez. Peri padişahının oğlu ona aşık olsa inanmaz. Altında başka bir çıkar arar ya da aldatılacağına, terk edileceğine inanır. İnançlarının davranışlarını etkilediğini ve ilişkiyi sona götürdüğünü fark etmeden, bunu gerçekleştirir. Ancak kendi yaşam sorumluluğundan kaçıp başkalarını, olayları sebep gösterir.

Hiç “ eğer hayatımı mahvedebiliyorsam demek ki düzeltebilirim” diye düşündünüz mü? Hiç hayatınızın anlamını değiştirebileceğiniz hissine kapıldınız mı? Korktuklarınızın başınıza geldiğinden eminken, arzularınıza ulaşacağınızdan da emin oldunuz mu?

Başınıza gelen olayları tekrar tekrar yaşamamanızın sebebinin, onlara aynı tepkileri vermek olduğunu fark ettiniz mi?

Sabah uyandığımız andan gece yatıncaya kadar, ne olursa olsun, sürekli gülümseyelim. Herkese ve her an, yalnızken bile... Küçük bir değişikliğin ne farklar yarattığını izleyelim. Yatmadan önce şu soruların cevabını düşünelim:

Daha fazlasını nasıl yaparım? Ben nasıl hayatımı değiştiririm? Hayatımın anlamı nedir?

" Bir süre sonra insanlar pek de umrunda olmuyor.
Kimseyi değiştirmeye çalışmıyorsun.
Kimin ne düşündüğünü, kimin ne yaptığını umursamıyorsun.
Yorulunca kendi kabuğuna çekilip, o küçük dünyanda yalnız yaşamayı öğreniyorsun.
Anlık mutluluklar yaşayıp, derin hüznleri tek başına atlatmayı öğrendiğin vakit kimseye de ihtiyacın olmuyor.

Siz buna YALNIZLIK diyorsunuz, ben ise HUZUR..."

Can YÜCEL....

ARŞİVİMİZDEN

